పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టె

నాగమణి కథ

"**కడప జిల్లాలోని** వాళ్ళందరూ ఈ కువైటులోనే చేరిపోయారు. ఇంటికి ఒక్కరన్నా వచ్చి ఉన్నారు. ఎవర్ని అడిగినా సరే మాది కడపజిల్లా అనే చెపుతారు. ఇక్కడ కువైటులో పెట్రోలు వచ్చి డబ్బు పెరిగాక మొట్టమొదట కడప నుండే వీళ్ళు పనిమనుషుల్ని, డ్రైవర్లని రప్పించుకున్నారంట. అందువల్ల కడప అనే పేరు కువైటు వాళ్ళకి కూడా నోటెడ్ అయిపోయింది.

ఆ తరువాత ఆంధ్రాలోని మిగతా జిల్లాల వాళ్ళు వచ్చారు. అలాగే కేరళనుండి నర్సులు, గోవా, బొంబాయి నుండి కంపెనీ పనుల కోసం చదువుకున్నవారు వచ్చారు. కానీ వీళ్ళందరి కంటే షేకుల ఇళ్ళలో పనిచేసేవాళ్ళ పని మేలుగా ఉంది. అదృష్టం అంటే వాళ్ళదే మనం పదేళ్ళు కష్టపడినా సంపాదించలేని డబ్బు వాళ్ళు ఒక్కసంవత్సరంలో సంపాదించగలరు. షేకుల దగ్గర పదేళ్ళు పనిచేస్తే చాలు జీవితానికి సరిపడా డబ్బు సంపాదించవచ్చు. ఒక ఇల్లు కట్టించుకుని, కొంచెం డబ్బు బాంకులో వేసుకుని చక్కగా ఇండియాకు పోవచ్చు. ఇలాంటి ఇంట్లో ఎన్నేళ్ళు చేసినా ఏం లాభం? వీళ్ళిచ్చే జీతాలు దేనికి సరిపోతాయి? నెలనెలా ఇంటి ఖర్చులకే సరిపోవు.

మా పిన్ని కోడలు నాగమణినే చూడు. అది నక్కను తొక్కి వచ్చింది. అదృష్టం అంటే దానిదే వచ్చి నాలుగేళ్ళు కాలేదు, ఇంతలోపల ఊర్లో పెద్ద ఇల్లు కట్టేసింది. అరకేజీ బంగారం పెట్టి పెద్ద పిల్లకు పెళ్ళిచేసింది. ఊర్లో రెండు మూడు స్థలాలు కొని పెట్టుకుంది. ఎంత డబ్బు? ఏం కథ? షేకుల ఇంట్లో పనిచేసే అదృష్టం పట్టింది దానికి. నెలకు రెండు లక్షల జీతం అంట. ఇంకా పైన ఆదాయం ఉంటుందంట. ఎపుడు పడితే అపుడు సెలవులు, బయటికి వెళ్ళాలంటే అభ్యంతరం ఏమీలేదు. ఎపుడు అనుకుంటే అపుడు నా దగ్గరికి కూడా వచ్చి చూసి వెళుతుంది. మనలాగా కష్టపడేవాళ్ళకు అలాంటి మంచి పనులు దొరకవు ఎందుకో? దేనికైనా రాతబావుండాలి" అంతా చెప్పి నిట్టూర్చింది కుమారి.

"అవునా? నెలకు రెండు లక్షల జీతమా? నిజమా? అదెలా? పెద్ద పెద్ద కంపెనీల్లో పనిచేసే వాళ్ళకే అంతంత జీతాలు ఇవ్వడం లేదు. ఈ నాగమణి ఓనమాలు కూడా నేర్చుకోలేదు. పొట్టకోస్తే అక్షరం ముక్క కూడా రాదు. ఇదిగో ఈ కువైటుకు వచ్చిన తరువాతే డబ్బు సంపాదన పెరిగాక షోకులు చేయడం, మేకప్ వేసుకోవడం, నైసుగా మాట్లాడటం నేర్చుకున్నట్లుంది. ఆ మేకప్ లేకపోతే ఆ ముఖం అస్సలు చూడలేము. ముక్కూ మూతి వంకర. గుంటకళ్ళు వేసుకుని గుడ్లు మిటకరించి చూస్తూ ఉంటుంది. అచ్చం చెట్టుమీది కోతిలాగా వుంటుంది. దానికీ నీకు పోలిక ఎక్కడ? అది చెప్పిందల్లా నువ్వు నమ్ముతావా కుమారీ? నువు ఒక పిచ్చిదానివి. అది ఏం పని చేసి అంత డబ్బు సంపాదిస్తోందో? ఎవరికి తెలుసు? అది కథలు బాగా చెప్పి జనాల్ని నమ్మిస్తోంది. దాని మాటల్లో ఒక్కటి కూడా నిజం కనపడటంలేదు. కాకమ్మ కథలు చెప్పి మన చెవుల్లో పెట్టాలని చూస్తోంది అది. ఏదో ఒక అడ్డమైన పనులు చేస్తేనే అంత డబ్బు వచ్చి పడుతుంది. లేకపోతే ఈ కువైటులో కంపెనీలో మేనేజరు పని చేసేవాడికి కూడా రెండు లక్షల జీతం ఇవ్వడం లేదు. అయినా ఎప్పుడు పడితే అపుడు సెలవు ఇవ్వడానికి అదేమన్నా గవర్నమెంటు ఉద్యోగమా! లేకపోతే ఆ షేకు దీనికి మేనమామా? ఎవరూ అట్లా పంపించరు. అన్ని సెలవులు ఇవ్వరు. ఏదో వుంది. తెలివిగా గుట్టు బయటపడకుండా పనులు చేసుకుంటూ డబ్బు, బంగారం బాగా సంపాదిస్తోంది ఆ నాగమణి. నీకేం తెలుసు దాని సంగతి.? మనిషిని చూస్తుంటే తెలియడం లేదా?" ఆవేశంగా బదులు మాట్లాడింది చంద్రమ్మ.

నాగమణి మాటలు, ప్రవర్తన అస్సలు నచ్చవు చంద్రమ్మకు. అందుకే సూటిగా, కోపంగా మాట్లాడుతుంది ఆమె. ఆ సమయంలో ఇద్దరూ కలిసి కువైటు ఇంట్లోని కిచెన్‌లో చికెన్ మసిబూసి తయారు చేస్తున్నారు. "మసిబూసి" అంటే మన బిరియానీలాగా వుంటుంది కానీ వండే పద్ధతి వేరు.

"సరే, చిన్నగా మాట్లాడు. అది వచ్చే టైము అయింది. ఈ రోజు ప్రొద్దున్నే ఫోను చేసి మధ్యాహ్నం అన్నం టైముకు వస్తాను అని చెప్పింది. అసలే దాని నోరు మంచిదికాదు. మన మాటలు విన్నదంటే ఇల్లు పీకి పందిరి వేస్తుంది. ఏదో స్వంత పిన్నికి కోడలు కదా, కువైటులో ఉంటున్నాం అయినవాళ్ళం, కలిసి కష్టం సుఖం పంచుకుంటాం అని చెప్పి దానితో మాట్లాడుతున్నాను. ఈ కాలం డబ్బు సంపాదిస్తే చాలు, ఎలా సంపాదించారు అనేది ముఖ్యం కాదు. డబ్బున్న వాళ్ళకే మర్యాదలు, గౌరవం. నిజాయితీగా కష్టపడి పనిచేసుకుని సంపాదించే మనబోటి పేదవాళ్ళంటే అందరికీ చులకనే కదా! నువు అన్నట్లు నిజమే అయి వుంటుంది. లేకపోతే రెండేళ్ళు తిరగక ముందే అంత డబ్బు, బంగారం, స్థలాలు ఎలా కొంటుంది? ఇదంతా ఎలా సాధ్యం అవుతుంది? నేను కువైటుకు వచ్చి పదేళ్ళయింది. నెలకు కనీసం నాలుగువేలు మిగిలించి దాచిపెట్టుకుందాం అనుకున్నా గానీ కుదరడం లేదు. ఎప్పటికప్పుడు ఏదో ఒక ఖర్చు వస్తూనే వుంది. అప్పులు చెయ్యకుండా. నా చిన్న జీతంతోనే అలా నెట్టుకొస్తున్నాను. ఎన్ని ఏళ్ళు ఈ కువైటు ఇంట్లో పడి చచ్చిపోవాలో? అప్పు చేసి ఆస్థి కొనాలంటే భయం వేసి ఏమీ కొనలేదు. ఎవర్ని అయినా నోరు తెరిచి అప్పు అడగాలంటే ప్రాణం పోతుంది. అది ఆ నాగమణి పదిలక్షలు అప్పు చేసి ఇల్లుకట్టేసి సంవత్సరం తిరక్కముందే ఆ అప్పు తీర్చేసింది. చూసిన వాళ్ళు విన్న వాళ్ళు అంత డబ్బు ఒక్క సంవత్సరంలో ఎలా సంపాదించింది? ఎలా అంత అప్పు తీర్చింది అని ఆశ్చర్యపోయారు. కువైటులో డబ్బులు కాసే చెట్టుగానీ వుందా? అనుకుంటున్నారు. మొన్న సమర్తాడిన చిన్న కూతురికి రెండు చేతులకు వంకీలు, నడుముకు వడ్డాణంతో సహా కొని పెళ్ళికి రెడీగా పెట్టింది. దానికి ఈ కువైటులో అంత అదృష్టం ఎలా కలిగిందో మరి? ఆ దేవుడికి కూడా మనలాగా క ష్టడేవారిని చూస్తే కనికరం లేదు. ఉన్నవాళ్ళకే ఇంకా ఇస్తూ ఉంటాడు.

ఇదిగో రెండేళ్ళనుండీ పెద్ద దానికి మెళ్ళోకి పద్గ్రాముల బంగారం గొలుసు కొందామనుకుంటూనే కాలం అలా జరిగిపోయింది. అస్సలు డబ్బు మిగలడం లేదు. కుదరడం లేదు. చూస్తుంటే బంగారం రేటు రోజు రోజుకూ పెరుగుతోందే గానీ అస్సలు తగ్గడంలేదు. బంగారం కొనే పరిస్థితా మనది? అందుకే మా పెద్దపిల్ల ఫోను చేసినపుడల్లా గొలుసు కొనాలి అని ఏడుస్తుంటే రోల్డ్‌గోల్డ్ చైను ఒకటి కొని ఎవరో ఇంటికి పోతావుంటే పంపించాను. బంగారందే, జాగ్రత్తగా వాడుకో అని అబద్ధం చెప్పాను. మా పెద్దది ఎట్లయినా అమాయకురాలే నా మాటలు నమ్మేసింది. ఆ చైను తీసుకెళ్ళి అందరికీ చూపించి "మా అమ్మ కువైటు నుండి నాకు గొలుసు పంపించింది చూడండి" అని చెప్పిందంట.

కొంతమంది ఇదేంటి "ఇది రోల్డుగోల్డుచైను మాదిరిగా వుండాదే" అన్నారంట.

"అదెందుకవుతాది? మా అమ్మ కువైటులో ఉంది. ఇరవైరెండు కారెట్ల బంగారపు గొలుసు ఇది" అని జవాబు చెప్పిందంట ఈ పిచ్చిపిల్ల.

ఏం చెయ్యమంటావు చెప్పు? ఇక్కడ సంపాదించిన నెల జీతం ఖర్చులకు ఇంటికి పంపించడానికే సరిపోతుంది. ఇంక బంగారం కొనడానికి ఎక్కడ మిగులుతుంది? పోన్లే, కూటికి గుడ్డకు తక్కువ లేకుండా పిల్లల్ని సాకుతున్నారు. ఆ మాత్రం ఆ దేవుడు ఇస్తున్నాడు కదా! అంతే చాలు, ఎక్కువ ఆశ ఎందుకు? అంది కుమారి. ఆమె మాటల్లో ఎంతో బాధ కనిపిస్తోంది. దాదాపు పదేళ్ళుగా ఆమె ఆ కువైటు ఇంట్లో యంత్రంలా పనిచేసి - అలసి పోయింది. ఇండియాకు వెళ్ళిపోతే అక్కడ ఏమి తిని బ్రతకాలి? ఏమి పనులు చేసి డబ్బు సంపాదించాలి? " అలా ఆలోచిస్తే భయం కలుగుతోంది ఆమెకు.

"నా బ్రతుకుకు సుఖం, సంతోషం లేకపోయినా - నా పిల్లలయినా సుఖంగా బ్రతికి, సంతోషంగా వుంటే అంతేచాలు" అంది కుమారి కొంచెం స్థిమితంగా.

ఇంతలో ఎవరో బయట డోర్‌బెల్ మోగించారు. "అదిగో అదే ఆ నాగమణి వచ్చి వుంటుంది. పోయి చూడు. తలుపు తీసి లోపలికి తోడుకునిరా" చెప్పింది కుమారి చికెన్‌ను నూనెలో ఎర్రగా వేయిస్తూ.

"వచ్చినట్లుంది టక్కులాడి" అని నవ్వుతూ తలుపు దగ్గరికి పోయింది చంద్రమ్మ.

హైహీల్స్ వేసుకుని టకటకా నడుస్తూ వంటికి అతుక్కుపోయిన టైట్ జీన్స్ పాంట్ లోనెక్ టీ షర్టుతో చూడడానికి సర్కస్‌లోని బఫూన్‌లా వుండి నవ్వు తెప్పిస్తోంది నాగమణి వస్త్రధారణ.

వచ్చీ రావడంతోనే అరబిక్ వాళ్ళ సంప్రదాయంలో "సలామాలేకుం" అంటూ కుమారిని కౌగిలించుకుని బుగ్గలపై ముద్దులు పెట్టేసి లేని ఆప్యాయత, ప్రేమ ఒలకబోసింది. వదలకుండా చేయిపట్టుకుని తాను ఆ వారం రోజుల్లో ఏమేం కొనిందో, ఏయే పనులు చేసిందో, గొప్పగా తన గురించి చెప్పుకోవడం మొదలు పెట్టింది.

ఆమె మాటలు తెలిసినవే. అలవాటయినవే కాబట్టి కుమారి చంద్రమ్మ ఇద్దరూ బలవంతంగా నవ్వుతూ ఆసక్తిగా నాగమణి మాటలు వినసాగారు. ఆమె అపుడే స్వర్గలోకం నుండి భూలోకానికి దిగివచ్చిన అప్సరసలా ఫీలయిపోతూ "బంగారం రేటు తగ్గుతోంది తెలుసా? నిన్ననే వంద గ్రాముల్లో నెక్లెస్ కొన్నాను చూడండి" అంటూ మెళ్ళోని నెక్లెస్ తీసి అతిశయంగా తిప్పి తిప్పి చూపించింది. చాలా బాగుంది అంటూ అటూ ఇటూ తిప్పి తిప్పి చూసారు కుమారి, చంద్రమ్మ.

లోపల మనసులో పదేళ్ళయింది కువైటుకు వచ్చి కనీసం ఉంగరం అయినా కొనుక్కోలేక పోతిమే అని బాధపడుతున్నారు వాళ్ళిద్దరూ.

పోన్లే ఎవరి అదృష్టం వాళ్ళది అనుకుంటూ సమాధానపడింది కుమారి. కానీ చంద్రమ్మ మాత్రం ఊరికే ఉండలేదు. తమాషాగా అడుగుతున్నట్లు "నాగమణీ నువు నిజంగా షేకుల ఇంట్లో పని చేస్తున్నావా? వాళ్ళు అంత జీతం అన్ని శెలవులు నీకు ఇస్తున్నారా? మాకు కూడా మీ షేకుతో చెప్పి పని ఇప్పించకూడదా? మేము కూడా డబ్బు నీలాగే బాగా సంపాదిస్తాము" అని నవ్వుతూ ప్రేమగా అడగసాగింది.

"సరే అలాగే మీరు మీ బాబా, మామాలతో చెప్పి, మీ కాంట్రాక్టులు కాన్సిల్ చేయించుకుని బయటికి వచ్చెయ్యండి. నేను డబ్బు సంపాదించే మార్గాలు బోలెడు చెపుతాను. నేను చెప్పినట్లుగా చేస్తే మీరు కావలసినంత డబ్బు, బంగారం సంపాదించుకోవచ్చు, నాలుగేళ్ళలో ఇల్లు కట్టుకుని కావల్సినంత సంపాదించుకుని ఇంటికి పోవచ్చు" అంది నాగమణి కుమారివైపు చంద్రమ్మ వైపు పరిశీలనగా చూస్తూ.

మనసులో ఏదో ప్లాన్ చేస్తున్నట్లుగా అనిపించింది నాగమణి ధోరణి. నిజంగా నాగమణి తమకు సహాయం చేస్తుందని అనుకున్నారు వీళ్ళిద్దరూ. డబ్బు మీద ఆశ అలాంటిది మరి.

"అలాగే. బాబాను, మామాను అడిగి మూడ్నెల్లలో రిలీజ్ తీసుకుని నీతో పాటు వచ్చేస్తాము. డబ్బు బాగా సంపాదిస్తే చాలు." ఎన్నేళ్ళు ఇలా కష్టపడతాం అంది కుమారి.

వయసు అయిపోక ముందే, శరీరంలో శక్తి, అందం ఉన్నపుడే డబ్బు సంపాదించుకోవాలి. తరువాత బాధపడి లాభంలేదు అంది నాగమణి నీతిబోధ చేస్తూ.

"అంతేలే నువు చెప్పినట్లే చేద్దాం" అంది కృతజ్ఞతగా కుమారి.

చంద్రమ్మ మాత్రం కాస్త ఆలోచిస్తున్నట్లుగా అనిపించింది. కానీ ప్రస్తుతం చేస్తున్న కష్టం, చాలని జీతం తలచుకుని నాగమణి మాటలు విని ప్రయత్నిస్తే మంచిదే కదా అని బయటకి వెళ్ళడానికే నిశ్చయించుకుంది.

నాలుగురోజుల క్రితం ఇంటికి ఫోను చేసినపుడు తన అమ్మ చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చాయి కుమారికి.

"ఆ నాగమణి కువైటుకు పోయి నాలుగేళ్ళే అయింది. లక్షలకు లక్షలు డబ్బు పంపిస్తోంది. ఊర్లో స్థలాలు కొంది ఇల్లు కట్టించింది. నువు అక్కడ పదేళ్ళ నుండీ వున్నావు. ఏం లాభం చెప్పు? సంపాదించిన డబ్బు ఏం చేస్తున్నావు? ఎవరికన్నా ఇస్తున్నావా? ఆ నాగమణిని చూసి అయినా బుద్ధి తెచ్చుకో. సంపాదించే మార్గం చూసుకో. నువు పంపించే నెలజీతం ఇంటి ఖర్చులకు, పిల్లల చదువులకు సరిపోవడం లేదు అని కోపంగా మాట్లాడింది."

ఆమె మాటలు విన్న కుమారికి చాలా బాధ కలిగింది. అక్కడ ఇండియాలో ఇంట్లో కూచుని మూడుపూటలా తిని, వేళకు నిద్రపోయే వాళ్ళకి ఏం తెలుస్తుంది బాధ? ఇక్కడ కువైటు ఇంట్లో బానిసలా ఇరవై నాలుగ్గంటలూ చాకిరీ చేస్తూ స్వేచ్ఛ లేకుండా జైల్లో వున్నట్లు, వాళ్ళు చెప్పిన పనిచేస్తూ ఏ సుఖం సంతోషము లేకుండా ఏళ్ళకి ఏళ్ళు గడుపుతుంటే అర్థం చేసుకునే వాళ్ళు లేరుకదా అని దుఃఖం వచ్చింది కుమారికి.

ఈ ఎడారి దేశంలో కత్తిమీద సాములాంటిది జీవితమనీ పనిమనుషుల బ్రతుకులు ఎంతో నికృష్టమైనవనీ వాళ్ళకి ఏం తెలుస్తుంది?

గట్టున నిలబడినవారు ఎన్ని మాటలైనా చెపుతారు. నీటిలో మునిగిన వారికే కదా కష్టం తెలిసేది.

ఈ నాగమణి ఇక్కడ ఏం చేసి ఎలా అంత డబ్బు సంపాదిస్తుందో ఏమో? ఇంటిదగ్గర అందరూ ఆ నాగమణిని చూసి తెలివి తెచ్చుకో. పదేళ్ళు నువు అక్కడ ఏం చేస్తున్నావు అని నిష్టూరంగా మాట్లాడుతున్నారు. వీళ్ళందరికీ ఏం జవాబులు చెప్పాలో అర్థం కాక చచ్చిపోతున్నా అనుకుంది కుమారి.

"ఏదో ఒకటి చేసి మనం కూడా డబ్బు సంపాదించాలి కుమారీ. లేకపోతే ఇలా కష్టం చేసి ఎన్నేళ్ళు బ్రతకగలం? మా ఊరి నుంచి కూడా రాజ్యలక్ష్మి అనే ఆవిడ కువైటుకు వచ్చి మొదట రెండేళ్ళు కువైటు ఇంట్లో పనిచేసింది. తరువాత వాళ్ళ దగ్గర రిలీజ్ తీసుకుని బయటపడింది. అప్పటినుండీ బయట ఫ్లాట్లు రెంట్‌కు ఇవ్వడం. చీటీలు వేయడం, పాస్‌పోర్టులు, బంగారం కుదువకు పెట్టుకుని వడ్డీకి డబ్బులు ఇవ్వడంలాంటి పనులు చేసి కోట్లరూపాయలు డబ్బు సంపాదించింది. నెలకు వందకు పది దినార్ల చొప్పున వడ్డీ వసూలు చేస్తుంది. అలా అన్ని మార్గాల్లోనూ డబ్బు సంపాదించి తెలివిగా రెండు మిద్దెలు కట్టేసింది. మొత్తం పాలరాయితో కువైటు వాళ్ళ ఇళ్ళు ఎలా వుంటాయో అదే స్టైల్లో, పెద్ద పెద్ద బాత్‌రూములు, బెడ్‌రూములు పెట్టి లగ్జరీగా కట్టిందట. అందరూ చూసి గొప్పగా చెప్పుకోవడమే. మనం ఇలానే వుంటే లాభం లేదు. త్వరపడి బాబా మామాను అడిగి రిలీజ్ తీసుకుని నాగమణి దగ్గరికి పోదాం. నాలుగేళ్ళు కష్టపడితే చాలు" అంది చంద్రమ్మ.

అప్పటివరకూ నాగమణి గురించి హేళనగా మాట్లాడుతూ ఈర్ష్యపడే చంద్రమ్మ ఒక్కసారిగా నాగమణి దగ్గరికే పోదాం, డబ్బు సంపాదిద్దాం అనడంతో డబ్బు మహిమ అలాంటిది. ఎలాంటివారి హృదయాల్ని అయినా మార్చేస్తుంది అని కుమారి మనసులో అనుకుని నవ్వుకుంది. అనుకున్నట్లుగానే ఆ సాయంత్రంపూట బాబా, మామా తీరికగా హాల్లో కూర్చుని టి.వి చూస్తున్న సమయంలో ఇద్దరూ కలిసి మెల్లగా రిలీజ్ ఇచ్చి సహాయం చెయ్యాలని అడిగారు. మొదట మామా బాబా ఇద్దరూ వాళ్ళను వదులుకోవడానికి ఇష్టపడలేదు. "కావాలంటే ఇంకొంచెం జీతం పెంచుతాం. మీరు వెళ్ళిపోతే మళ్ళీ మీలాంటి మంచి, నమ్మకమైన పనిమనుషులు దొరకడం మాకు కష్టం.

వద్దు" అన్నారు. అయినా కుమారి, చంద్రమ్మ పట్టిన పట్టు విడువలేదు. పిల్లలకోసం ఇంకా ఎక్కువ సంపాదించుకోవాలనీ బయట నాలుగు పనులు చేసుకుని ఎక్కువగా సంపాదించుకుంటామనీ ప్రాధేయపడ్డారు.

ఇక చెప్పినా వాళ్ళు వినే పరిస్థితితో లేదని భావించిన మామా బాబా ఆఖరికి ఒప్పుకున్నారు. ఇంకో మూడునెలల గడువు వుంది కాబట్టి, ఈ లోపల క్రొత్తపని వారిని తీసుకొచ్చి వారికి పని బాగా నేర్పించి తరువాత వెళ్ళాలని సూచించారు.

అలాగే అని ఆనందంగా ఒప్పుకున్నారు కుమారి, చంద్రమ్మ.

నాగమణికి ఫోను చేసి విషయం చెప్పగానే చాలా సంతోషించింది ఆమె. "మూడ్నెల్లలో బయటికి రాగానే వారికి మంచి పనులు చూపించి బాగా డబ్బు సంపాదించే మార్గం చూపెడతానని" మాట ఇచ్చి వారిలో నమ్మకం పెంచింది నాగమణి.

నాగమణి అండతో, సహాయంతో స్థిరపడగలం అనే నమ్మకంతో సంతోషంగా కాలం గడుపుతూ అక్కడినుండి బయటపడే రోజు కోసం ఎదురుచూస్తున్నారు ఇద్దరూ.

అలా రెండునెలలు గడిచిపోయాయి. ఎప్పటిలా ఆ రోజు కూడా ఇద్దరూ పనిముగించుకుని తీరికగా నాగమణికి ఫోను చేసారు. ప్రతిరోజూ అలా ఫోను చేసి కాసేపు మాట్లాడటం వీళ్ళిద్దరికీ అలవాటే. నాగమణి ఫోను స్విచ్ఆఫ్ చేయబడి ఉంది. సరే.. ఛార్జింగ్ అయిపోయిందేమో లేక ఏదో కారణంగా ఆఫ్ అయిందేమో అనుకుని ఆ సాయంత్రం మరో మూడుసార్లు ప్రయత్నించారు. కానీ ఫోను ఆఫ్‌లోనే ఉంది.

ఏమయిందో ఏమో కనీసం ఆ నాగమణి పనిచేసే షేకుల ఇల్లు తెలిసినా ఒకసారి వెళ్ళి చూసి వచ్చేవాళ్ళం కదా! ఇప్పుడు ఎలా? అనుకుంటూ దిగులుపడ్డారు కుమారి, చంద్రమ్మ.

కువైటులోనే వుండే కుమారి చిన్నాన్న కొడుకు ఆ రోజు ఫోన్ చేసాడు.

"అక్కా నీకి విషయం తెలుసా? నాగమణిని పోలీసులు పట్టుకున్నారు" అన్నాడు.

"ఏంట్రా నాగమణిని పోలీసులు పట్టుకోవడం ఏమిటి? ఎందుకు?" అని అడిగింది కుమారి ఆదుర్దాగా.

"ఛీఛీ.. అది ఇక్కడ కువైటులో చేసే పనులు తెలిస్తే దాన్ని నిలువునా చంపేస్తారక్కా. అది ఇక్కడ చేయరాని పాడుపనులు చేసి డబ్బు సంపాదిస్తోంది. ఎన్నేళ్ళు తప్పించుకుని తిరుగుతుంది? ఏదో ఒకరోజు పోలీసులకు తెలియకుండా వుండదు కదా! దాని పాపం ఇప్పుడు పండింది. దాని గుట్టు పోలీసులకు తెలిసిపోయి పట్టుకుని జైల్లో పెట్టారు. ఇది చేసిన పనులకు ఇక దాన్ని ఎవరూ విడిపించలేరు" అన్నాడు వాడు ఆవేశంగా.

"అది ఏం చేసిందిరా? కాస్త అర్థం అయేటట్లు చెప్పు" అంది కుమారి.

"ఏం చేసింది అని చిన్నగా అడుగుతావా అక్కా! అది బయట ఏం చేస్తోందో అంతంత డబ్బు ఎలా సంపాదిస్తుందో తెలియకుండానే నువ్వూ, చంద్రమ్మా కువైటు ఇంట్లో పనిమానేసి దాని దగ్గరికి వెళ్ళాలి అని ఎలా అనుకున్నారు? అది చేసే పాడుపనుల్లోకి మిమ్మల్ని లాగాలని చూసింది. మీరు కూడా వెళ్ళి దానితో చేరి, దాని మాట విని డబ్బు సంపాదించాలి అనుకున్నారు కదా!" అన్నాడు వాడు కోపంగా.

"అయ్యో నాయనా, నా తమ్ముడా! అది ఏం చేస్తోందో మాకేం తెలుసు? షేకుల ఇంట్లో పనికి పెడతాను బాగా డబ్బు సంపాదించవచ్చు అంటే ఆశపడ్డాం అంతే. అది ఏం చేస్తోంది? ఎందుకు పోలీసులు పట్టుకున్నారో తొందరగా చెప్పు" అంది కుమారి.

"అయితే మీకు తెలియదన్నమాట. అంతా తెలిసే ఆ రొంపిలోకి వెళుతున్నారేమో అని తెలిసినవాళ్ళు మీ గురించి కూడా చెడ్డగా అనుకుంటున్నారు. ఏది ఏమయినా మీ అదృష్టం బాగుంది. అది పట్టుబడడంతో మీరు తప్పించుకున్నారు. లేకపోతే మీకు కూడా ఇదే గతిపట్టేది. దానితోపాటు జైల్లో చిప్పకూడు తినాల్సి వచ్చేది. కష్టపడి కువైటు ఇంట్లో పనిచేసుకుని వచ్చిన పదివేల జీతంతో పౌరుషంగా బ్రతకవచ్చు. దానిలాగా చెడిన బ్రతుకు ఎందుకు?

అది సారాయి కాచి సీసాల్లో పోసి అమ్ముతుందంట. అయిదారుమంది అక్కమా లేని (ఐడి) అమ్మాయిలను, కువైటు ఇంట్లో పనిచేయలేక పారిపోయి వచ్చిన అమ్మాయిలను చేరదీసి వారి చేత వ్యభిచారం చేయించి డబ్బు సంపాదిస్తోంది ఆ నాగమణి. ఇంకా డ్రగ్స్ కూడా అమ్ముతోంది అనే అంటున్నారు. అన్ని అక్రమ మార్గాల్లోనూ దిగి, ఈ పరాయి దేశంలో భయం లేకుండా విచ్చలవిడిగా తిరిగితే ఆఖరికి బ్రతుకు ఇలా జైలుపాలవక తప్పదు. ఇప్పుడు అది జైలు బయటికి రావడం జన్మలో జరగదు తిరిగి మన దేశం వెళ్ళడం ప్రాణం వుండగా కుదరదు. ఇక దాని సంగతి అందరూ మరిచిపోవాల్సిందే. ఒకవేళ అది ఏదో ఒకటి చేసి బయటపడినా దాని ముఖం చూసేది ఎవరు? మీ టైము బాగుండబట్టి బ్రతికి పోయారు లేకపోతే ఈపాటికి దానితో పాటు కువైటు జైల్లో కటకటాలు లెక్కపెట్టాల్సి వచ్చేది. పొట్టకూటి కోసం పరాయి దేశం వచ్చినప్పుడు మర్యాదగా పనిచేసుకుని బ్రతకాలి కానీ ఇలాంటి పాడు పనులు చేస్తే జైలుపాలవక తప్పదు. అలాగే కువైటులో రూల్స్ ఎంత కఠినంగా ఉంటాయో అందరికీ తెలుసు ఈ చట్టం నుంచీ, ఈ రూల్స్ నుంచీ తప్పించుకోవడం ఎవ్వరికీ కుదరదు" అన్నాడు హేళనగా.

వాడు చెప్పిన విషయాలు వినగానే కుమారి వళ్ళంతా చెమటలు పట్టాయి. వణికిపోయింది. తాము తొందరపడి డబ్బుకు ఆశపడి ఎంత తప్పు నిర్ణయం తీసుకున్నారో అర్ధమయింది.

వణికిపోతున్న కుమారిని చూసి ఆ మాటలన్నీ వింటున్న చంద్రమ్మకు పరిస్థితి అర్ధమయింది.

"ముందే చెప్పాను కదా! అది ఏదో పాడుపనులు చేసి అంత డబ్బు సంపాదిస్తోంది అని. అమ్మో ఎంత గండం గడిచింది. దానితోపాటు ఉండి వుంటే జైలుపాలయ్యేవాళ్ళం. మన అదృష్టం బాగుంది. మామా, బాబా దగ్గరికి వెళ్ళి మనం బయటికి వెళ్ళమనీ ఇక్కడే, ఈ ఇంట్లోనే వుండి శ్రద్ధగా పనులు చేసుకుని బ్రతుకుతామని చెపుదాం" అంది.

"అవును ఎక్కడికీ వెళ్ళొద్దు. బయట ప్రపంచం కంటే ఇక్కడే ఇంట్లో వుండి కష్టపడి నాలుగువేలు సంపాదించడం ఎంతో మేలు. దేవుడే మనల్ని కాపాడాడు లేకపోతే మనజీవితాలు ఏమయ్యుండేవో యేమో అనుకుంటూ" కుమారి గట్టిగా ఊపిరి పీల్చి వదిలింది.

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)

Post your comments